

ARCIDIECÉZNÍ CHARITA PRAHA

Pomáháte nám pomáhat!

Číslo 3
15. března
2018

Postní zamyšlení

V postní době se modlíme ve většině farností Křížovou cestu a s vděčností si připomínáme utrpení Ježíše Krista, který za nás vydal sám sebe. Tak rádi bychom tam byli s Ním, abychom mohli zmírnit Jeho utrpe-

ní. Tak jako Veronika, jako Šimon a další.

Při svém snění zapomínáme, že téměř denně máme možnost dotýkat se ran Božího Syna skrze naše trpící bližní. A někdy můžeme jít ještě o krok dál a dovolit ostatním spatřit naše vlastní rány a umožnit jim posloužit Božímu Synu skrze nás. Tak jako On sám přišel, aby sloužil, ale přitom

dokázal přijmout službu lásky a nestyděl se říct učedníkům: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte se mnou.“ To je cesta, na které se s Ním setkáváme každý den, ať už pomáháme či pomoc dostáváme; to důležité je neztratit z očí Jeho tvář.

Mgr. Jana Hrdličková
– SM Imelda OSF

ředitelka Azylového domu Gloria

Pomoc pro 20 tisíc pacientů

Česká nemocnice v ugandském Buikwe zveřejnila statistické údaje za uplynulý rok. Jejích služeb využilo 20 427 pacientů. Nemocnice hospodařila s rozpočtem sedm milionů korun. Významnou část darovali čeští dárci prostřednictvím Arcidiecézní charity Praha. „Děkují Arcidiecézní charitě Praha za dlouhodobou podporu České nemocnici v Ugandě. Tato štědrá pomoc nám pomáhá držet poplatky pro pacienty co nejnižší, a tím péči zpřístupnit i sociálně slabým,“ říká James Kazungu, ředitel České nemocnice.

[Čtěte celý článek >](#)

Krátce

✿ Pracovníci Charity v pražské arcidiecézi se sešli na postní duchovní obnově s biskupem Karlem Herbstem. ✿ V úterý 27. března od 18.30 pořádá Farní charita Beroun benefiční koncert mladých umělců z USA, kteří se naučili hrát podle unikátní metody Dr. Shinichi Suzuki. **Více...** ✿ Arcidiecézní charita Praha zahájila mobilní výdej stravy lidem v nouzi, a to každý všední den od 11 do 13 hodin v Kobyliších na parkovišti před Salesiánským divadlem.

Staňte se našimi přáteli
také na facebooku

[@Arcidiecézní charita Praha](#)

Azylový dům Gloria pomohl za 10 let 1 100 MAMINKÁM A JEJICH DĚTEM

JARMILA LOMOŽOVÁ, zástupkyně ředitele pro public relations Arcidiecézní charity v Praze, představuje v rozhovoru působení Azylového domu Gloria, který již deset let pomáhá maminkám ocitajícím se v tísní:

„Asi polovina žen v Azylovém domě Gloria zažila domácí násilí. Nežádka se stává, že zaklepe na dveře Glorie doslova s dítětem v náručí a igelitkou v ruce. Ze strachu před násilníkem opustila vše. Mnohdy bohužel po dlouhých letech utrpení. Zaujal mě taky jeden příběh maminky, která nyní v Glorii bydlí. Měla před maturitou. Otěhotněla. U rodičů pomoc nemohla hledat. Uvažovala

o potratu. Učitelka ve škole jí dala kontakt na Arcidiecézní charitu Praha. Po návštěvě Azylového domu a po poradě s pracovníky domova se rozhodla miminko porodit. Čeká ji překonat ještě hodně těžkostí, ale už nyní s úlevou říká, že své rozhodnutí vnímá jako správné. Jít tou druhou cestou by si celý život vyčítala.“

[Čtěte celý rozhovor >](#)

POMOC během mrazů

Mrazivé teploty klesající pod mínus 10 stupňů Celsia způsobily koncem února zvýšený zájem o služby lidem bez domova, zvláště o noclehárny. Počet lůžek byl dostačující. Arcidiecézní charita Praha se na začátku ledna připojila k mimořádným opatřením Magistrátu hl. m. Prahy, díky nimž byla situace v Praze pod kontrolou a žádný člověk bez přístřeší nemusel být z noclehárny odmítnut.

[Více informací >](#)

JAK NA TO, když chceme být prospěšní

PAVLA NĚMCOVÁ se v Arcidiecézní charitě Praha věnuje pomoci rodinám, které se z různých příčin ocitají v nouzi. Zeptali jsme se jí, jak se nejen v období půstu, může každý z nás zapojit do pomoci potřebným rodinám.

„Podle konkrétního případu je potřeba promyslet, zda je vhodná přímá pomoc potřebnému člověku nebo pomoc prostřednictvím Charity. U lidí, s kterými máme blízký vztah, je výhod-

nější přímá pomoc. Je to přirozené. Nebudu volat Charitu na to, abych kamarádce dala oblečení nebo jejím dětem jako dárek aktovku nebo další věc, kterou nutně potřebují. Pokud rodinu neznám, je pomoc Charity přínosná. Výhodou Charity je určitá anonymita, zkušenosti v tom, jak pomáhat, napojení na odborníky a poradenská činnost. Charita je prostředníkem mezi dárce a obdarovaným. Má s poskytováním pomoci zkušenost a má vypracované postupy, jak rozpoznat, co je v konkrétním případě potřeba. Snaží se zabránit i zneužití pomoci.“

[Čtěte celý rozhovor >](#)

„Adoptovaná“ Sandra patří k nejlepším V CELÉ UGANDĚ

Letošní ugandské „malé maturity“ přinesly překvapení. V celo-státní zkoušce na konci druhých ročníků středních škol vynikla „adoptovaná“ Sandra z městečka Katikamu v diecézi Luweero.

Její výsledky patřily k nejlepším v celé zemi. Sandra získala téměř plný počet bodů ve všech předmětech. Dívka přitom nenavštěvuje prestižní soukromou školu v hlavním městě, ale venkovskou státní

školu. Školní poplatky hradí dárcé z Česka. Bez jeho podpory by zřejmě Sandra nedokončila ani základní školu.

„Takový úspěch jsem nečekala. Jsem nadšená,“ svěřuje se Sandra, „státní testy jsou vždy velmi náročné. Navíc, studuji v běžné státní škole. Nejvíce mě těší dobré výsledky z biologie a chemie. Jsou podmínkou k dalšímu studiu medicíny. Mým snem je stát se lékařkou.“

Představujeme ŘEDITELE ČESKÉ NEMOCNICE V UGANDĚ

James Kazungu (37 let) řídí už rok a čtvrt Českou nemocnici v Ugandě. Je prvním Uganda-
nem, který převzal tuto pozici. Podařilo se tak završit jednu z důležitých etap emancipace nemocnice od závislosti na českém řízení.

James Kazungu se představuje: „Vystudoval jsem magisterský obor management zdravotnictví. Pocházím z jihozápadní Ugandy.“ Tam také před příchodem do Buikwe pracoval. Hledal zaměstnání poblíž Lugazi, kde pracuje jeho žena jako učitelka: „Práce ředitele v nemocnici v Buikwe vlastně znovu sjednotila mou rodinu. Předtím jsme se vídali jen jednou za měsíc, právě kvůli té obrovské vzdálenosti.“

❑ **Co považuje James Kazungu za největší úspěchy za uplynulý rok?**

„Neměli jsme anesteziologa, teď ano. Nemocnice disponuje dostatečným množstvím léků. Zakoupili jsme speciální přístroj pro pacienty s astmatem. Pořádili jsme malé auto, se kterým se dostaneme k lidem hluboko ve vesnicích, zdarma je léčíme a dáváme jim léky. Předtím jsme

si auto pronajímali, což bylo dražší. Nemocnice je více zabezpečena. Do objektu nemocnice jsme instalovali kamery, takže se už nestane, že by se ztrácel nemocniční materiál. Úspěchů je mnoho. Česká nemocnice v Buikwe je dobře fungující zařízení, které slouží mnoha lidem.“

Ředitel má do budoucna řadu vizí.

Vedle nového vybavení a dalších odborníků do týmu by rád k nemocnici přidružil školu pro zdravotní sestry.

PŘEJEME MNOHO ÚSPĚCHŮ!

[Čtěte rozhovor s Jamesem Kazungou >](#)

[Na návštěvě v lůžkovém oddělení >](#)

PRVNÍ V RODINĚ MÁM BAKALÁŘSKÝ TITUL! Díky mé české rodině

Sharanya vyrůstala s maminkou a třemi staršími sestrami na předměstí indického Bengaluru. Ve studiu jí pomohla rodina Šlancarových z Břeclavska.

Díky jejich pomoci mohla Sharanya nejen vystudovat a jako první v rodině získat bakalářský titul, ale cítit se i součástí jejich početné milující rodiny. Program Adopce na dálku[®] je zaujal natolik, že postupně „adoptovali“ hned několik dětí: „Bylo to velmi zajímavé a pro nás exotické a tajemné,“ vzpomínají. Postupem času se jejich rodina rozšiřovala: „V době, kdy jsme adoptovali Sharanyu, měli jsme čtyři vlastní děti. Poté se nám narodil ještě pátý syn, a tak jsme měli dohromady dětí šest. Tak jsme to všichni cítili.“

Dopisy spojovaly českou rodinu a indickou dívku po celých třináct let, kdy Sharanya dostávala podporu při studiu. Paní Anna

Šlancarová vzpomíná: „Jak děti rostly, byly schopné samy dopisy přeložit. Navzájem jsme si popisovali své zvyky, jak je slavíme, kdy a proč. Také jak se stravujeme, co děláme ve volných chvílích. Snažili jsme se vždy Sharanyu podpořit ve studiích. Jsem ráda, že toho mohly být naše děti součástí, a věřím, že jim to v životě pomůže srovnat priority.“

Ačkoli studium nebylo pro Sharanyu jednoduché, nevzdala se: „Nebyl nikdo, kdo by mi se studiem pomohl, ale snažila jsem se a s Boží milostí a modlitbami mého dárce jsem uspěla. Jsem první v rodině, která dosáhla bakalářského titulu! Získala jsem univerzitní vzdělání z psychologie, marketingu a ekonomie.“

SOBOTNÍ počítačové lekce

V zambijském Mukonchi organizujeme každou sobotu výuku práce na počítačích. K dětem „adoptovaným“ na dálku se přidávají i jejich spolužáci a kamarádi.

Velikonoční přání PRO DÁRCE

Naše děti z programu Adopce na dálku[®] v Bělorusku už chystají pro své dárce Velikonoční přání. Věříme, že vás potěší.

DĚKUJEME za vaše dopisy

Děkujeme za dopisy, které posíláte dětem. V Ugandě se nejdříve dostávají do rukou naší výborné administrátorky paní Juliet, která je třídí, aby mohly být předány do vesnic dětem.

Vydává Arcidiecézní charita Praha, Londýnská 44, 120 00 Praha 2. Tel. a e-mail: 224 246 519, pomocdozahranici@praha.charita.cz (Centrum zahraniční spolupráce); 222 512 401, praha@praha.charita.cz (sociální služby v pražské arcidiecézi); www.praha.charita.cz. Vychází 11x ročně.

Především vydání Bulletinu najdete na stránce www.praha.charita.cz/onas/bulletin